

Ана и Лука упознају Србију

написала
Маја Пантић

илустровала
Ана Григорјев

Čarobna knjiga

Маја Пантић

Ана и Лука упознају Србију

Илустрације: Ана Григорјев

Copyright © Маја Пантић 2020
Copyright © за српско издање Чаробна књига 2020

Издавач: Чаробна књига

За издавача: Борислав Пантић

Лектура: Соња Пејовић и Невена Бојичић

Пласман: 021/439 697

Штампа: Ротографика, Суботица

ISBN: 978-86-7702-838-1
COBISS.SR-ID: 21031177

Ниједан део ове публикације, као ни публикација у целини, не сме се репродуковати, умножавати, прештамповати нити у било којој другој форми и било којим другим средством преносити или дистрибуирати без одобрења издавача. Сва права за објављивање ове књиге задржавају аутор и издавач према одредбама Закона о ауторским правима.

САДРЖАЈ

Београд	5
Калемегдан	41
Нови Сад	59
Копаоник	77
Златибор	95

Упознајте Србију

Београд

ШТА ТРЕБА ЗНАТИ О БЕОГРАДУ?

Где се налази – Београд је главни град наше земље. Налази се у централном делу Србије, на ушћу Саве у Дунав.

Када је настао, како се развијао – Прва насеља на територији Београда настала су још у преисторији. У античко доба, насељавали су га Дачани, а затим и Келти. Римљани су га заузели у 1. веку п. н. е. и дали му име Сингидунум. Град је с временом израстао у регионални центар царства. Током 5. и 6. века, нападали су га и освајали Хуни, Сармати, Остроготи и Авари. Најзад га у 7. веку насељавају Словени, а словенско име Бјелград први пут је забележено 878. Град долази под власт Срба 1284, као део Срема. Српски деспот Стефан Лазаревић проглашава га 1405. за главни град своје државе. Године 1521. осваја га Сулејман Величанствени, и Београд остаје део Османског царства све до 19. века, са изузетком три краћа периода, када су га преузимали Аустријанци. Током Првог српског устанка био је под влашћу устаника од 1806. до 1813. Србија 1815. добија аутономију у оквиру Османског царства, а 1841. Београд постаје престоница Кнежевине Србије, и потом Краљевине Србије. Од тада је, са изузетком кратког периода у Првом светском рату, био главни град сваке државе у чијем се саставу налазио. У току 20. века доживео је нагли развој и постао један од највећих и најзначајнијих градова југоисточне Европе.

Београд је највећи град Србије, с милион и шестсто хиљада становника. Он је главни економски, научни, културни и образовни центар наше земље. На левој обали Саве простиру се Нови Београд, модерни део града и финансијски центар, и Земун. Стари Београд, који се налази с десне обале Саве, кресе бројна лепа и значајна здања. Београд важи за динамичан, топао град, отворен према свима, препун забавних места и љубазних људи.

Ана и Лука су дошли код бабе и деде на викенд. Био је леп пролећни дан, па је бака решила да одведе Ану и Луку на кремпиту. Свртали су прво до Главне поште да бака плати рачуне.

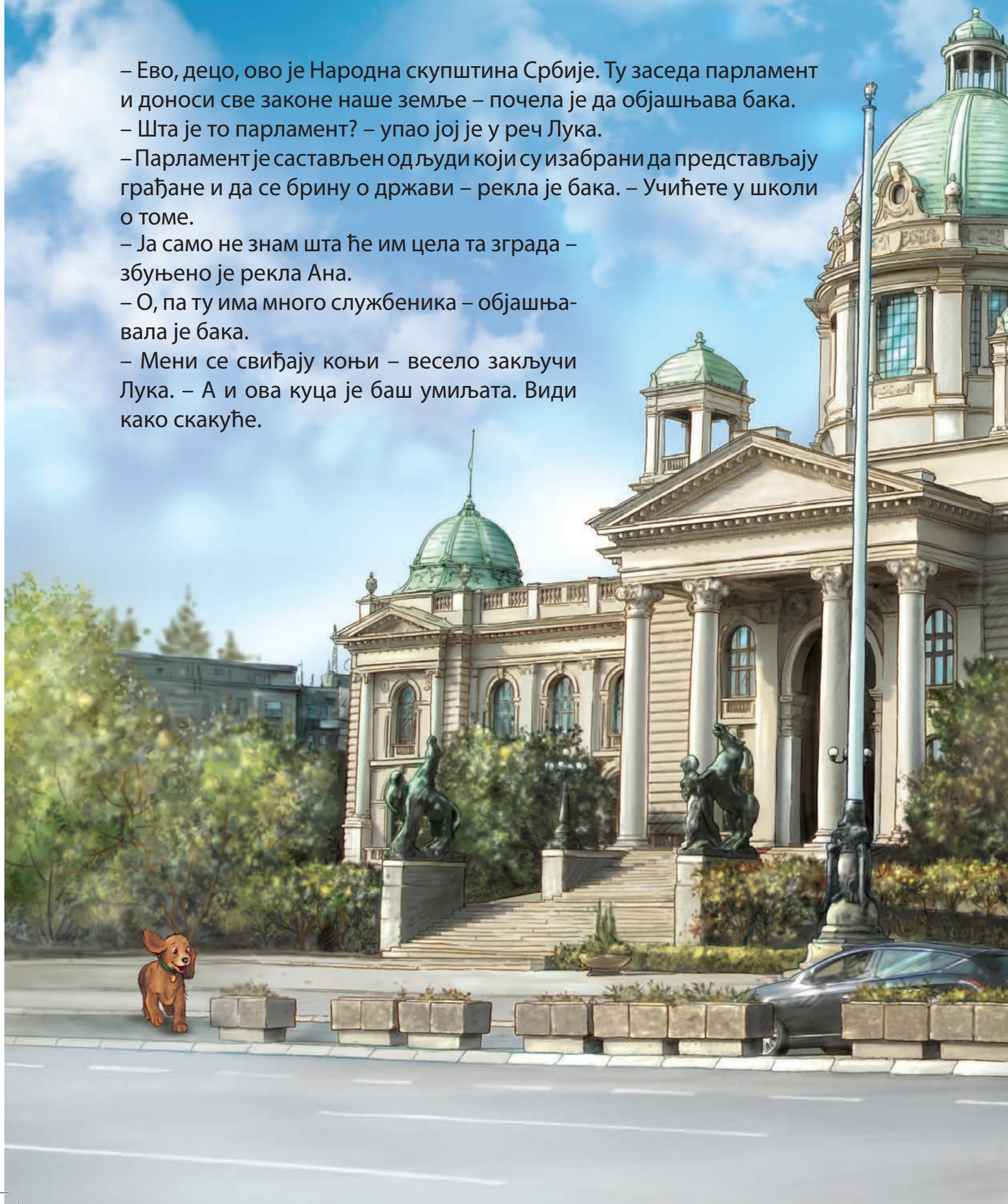
– У, колика је ова зграда – дивио се Лука згради поште.

– Мора бити велика када је главна – озбиљно је рекла Ана.

– Надам се да нећемо још дуго чекати баку, баш једва чекам да видим Скупштину – Лука је постао нестрпљив.

– Ево, децо, ово је Народна скупштина Србије. Ту заседа парламент и доноси све законе наше земље – почела је да објашњава бака.
– Шта је то парламент? – упео јој је у реч Лука.
– Парламент је састављен од људи који су изабрани да представљају грађане и да се брину о држави – рекла је бака. – Учићете у школи о томе.
– Ја само не знам шта ће им цела та зграда – збуњено је рекла Ана.
– О, па ту има много службеника – објашњавала је бака.
– Мени се свиђају коњи – весело закључи Лука. – А и ова куца је баш умиљата. Види како скакуће.

– Сада се налазимо испред Скупштине Града Београда, прекопута Скупштине Србије. Лево од нас је Пионирски парк, а десно Трг Николе Пашића.

– Ух, то је баш много скупштина – рече Ана. – Каква је то куца што стално скакуће око тебе, Лука?

– Много ми се допада, а и ја се допадам њој. Чекај, па она има огрлицу. Да се није изгубила? – упитао је Лука.

– Дај да видим шта пише – рече баба. – Па да, овде је име власника и његов број телефона. Хајде да му јавимо да смо му пронашли љубимца.

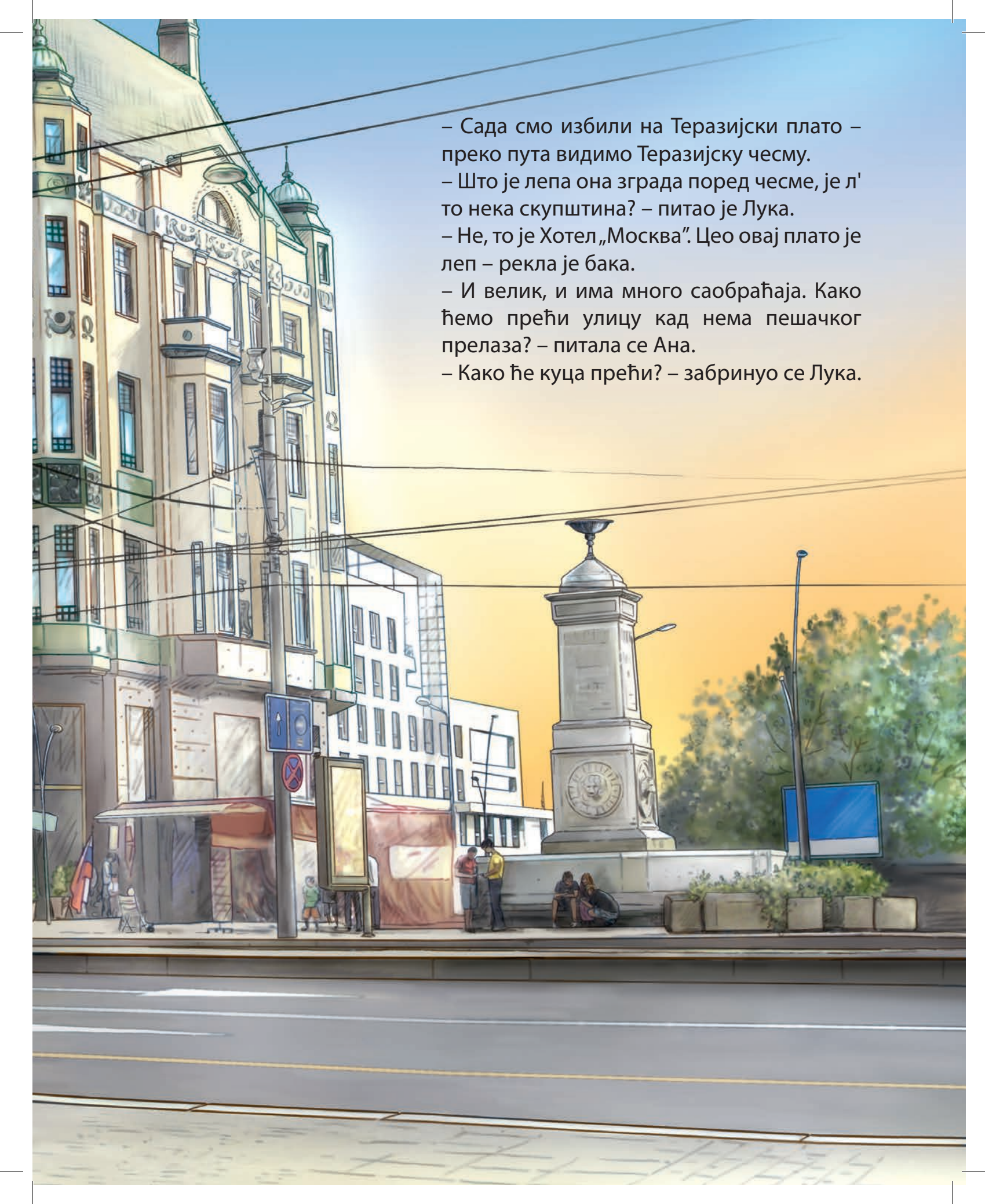
– Ми смо сада на Тргу Николе Пашића – рекла је бака у телефон. – Можемо се наћи на Тргу Републике за пола сата. У реду, видећемо се тамо.
– Јавио се власник куце? – знатижељна је била Ана. – Хоће ли доћи овамо по њу?
– О не! – закукао је Лука. – Погледај како пије воду из фонтане! Хоће ли се сада разболети?
– Неће, Лука – рекла је бака. – Ти би се разболео да то урадиш, али куца се неће разболети. Власник куце ће доћи по њу на Трг Републике. И ми смо се запутили тамо.
– Мислила сам да идемо у Дом синдиката у биоскоп – тужно је рекла Ана.

- Куцо, куцо, шта си то урадила? Зашто ниси боље пазила? – уздисала је Ана.
- Можда је хтела да се окупа пре него што крене кући – озбиљно рече Лука.
- Сумњам – рече бака. – Лука, пази да и ти не упаднеш у воду, већ си се доста поквасио.
- Види колико се смањила – рече Ана Луки. – То је зато што јој је длака мокра па се залепила за тело.
- Нека, осушиће се, па ће опет бити лепа – рекао је Лука.

-
- Сада смо избили на Теразијски плато – преко пута видимо Теразијску чесму.
 - Што је лепа она зграда поред чесме, је л' то нека скупштина? – питао је Лука.
 - Не, то је Хотел „Москва“. Цео овај плато је леп – рекла је бака.
 - И велик, и има много саобраћаја. Како ћемо прећи улицу кад нема пешачког прелаза? – питала се Ана.
 - Како ће куца прећи? – забринуо се Лука.

– Можда нема пешачког прелаза, али зато постоји подземни пролаз – објаснила је бака.

– Ух, да ли се он протеже испод целог овог трга? – радознано се распитивала Ана.

– Још како – одврати бака. – Он се грана и излази на више места на платоу. Има много ходника, и кроз њих се брже пређе на другу страну.

– Ух, а како ћемо наговорити куцу да сиђе? – питао је Лука. – Ана, помози ми да је намамим!

